

शक्तिं सप्तमर्थं न ह्यपयिष्यंति त्याजयिष्यंति अष्टि उद्धीपयिष्यंति ॥ ८ ॥ ९ ॥ उपनिषत्तत्त्वस्य विद्या ॥ १० ॥ ११ ॥ प्रतिपालय प्रामुहि ॥ १२ ॥ मार्गं न ददत् अददत् ॥ १३ ॥ बलं सर्वस्वरूपं ॥ १४ ॥
 शक्तिं न ह्यपयिष्यंति ते काले प्रतिपूजिताः ॥ अद्य चेयं महीरुखादुर्योधनवशानुगा ॥ ८ ॥ स ग्रामनगरापार्थससागरवनाकरा ॥ भवानेव त्रियोऽस्माकं त्वयि भा
 रः समाहितः ॥ ९ ॥ अत्र कृत्यं प्रपञ्चामि प्राप्तकालमरिंदम ॥ कृष्णद्वैपायनात्तातृहीतोपनिषन्मया ॥ १० ॥ तथा प्रयुक्तया सम्यक्जगत्सर्वप्रकाशते ॥ तेन त्वं
 ब्रह्मणा तात संयुक्तः सुसमाहितः ॥ ११ ॥ देवतानां यथा कालं प्रसादं प्रतिपालय ॥ तपसा योजयात्मानमुप्रेण भरतर्षभ ॥ १२ ॥ धनुष्मान्कवची खड्गी मुनिः सा
 धुव्रते स्थितः ॥ न कस्यचिद्दन्मार्गं गच्छतातोत्तरां दिशं ॥ १३ ॥ इंद्रे त्वस्त्राणि दिव्यानि समस्तानि धनं जय ॥ वज्राद्गीतैर्बलं देवैस्तदाशक्रे समर्पितं ॥ १४ ॥ ता
 न्येकस्थानि सर्वाणि तत्स्वंप्रतिपत्स्यसे ॥ शक्रमेव प्रपद्यस्व सतेऽस्त्राणि प्रदास्यति ॥ १५ ॥ दीक्षितो दैवगच्छत्वं द्रष्टुं देवपुरंदरं वैशंपायन उवाच एवमु
 क्ता धर्मराजस्तमध्यापयत प्रभुः ॥ १६ ॥ दीक्षितं विधिनानेन धृतवाक्कायमानसं ॥ अनुजज्ञेत दावीरं भ्राता भ्रातरमग्रजः ॥ १७ ॥ निदेशाद्धर्मराजस्य द्रष्टुकामः
 पुरंदरं ॥ धनुर्गाडीवमादाय तथा क्षय्ये मे हे पृथ्वी ॥ १८ ॥ कवची सतलत्राणो बद्धगोधां गुलित्रवान् ॥ हुत्वा भिन्नास्त्राणि त्रिष्वैः स्वस्तिवाच्यमहाभुजः ॥ १९ ॥ प्राति
 ष्ठत महाबाहुः प्रगृहीतशरासनः ॥ वधाय धातर्तराष्ट्राणां निःश्वस्योर्ध्वमुदीक्ष्य च ॥ २० ॥ तं हृत्वा तत्र कौतेयं प्रगृहीतशरासनं ॥ अब्रुवन् ब्राह्मणाः सिद्धाभूतान्यर्हि ता
 नि च ॥ २१ ॥ क्षिप्रमाप्नुहि कौतेय मनसा यद्यदिच्छसि ॥ अब्रुवन् ब्राह्मणाः पार्थमिति कृत्वा जयाशिषः ॥ २२ ॥ संसाधयस्व कौतेय ध्रुवोस्तु विजयस्तव ॥ तंतथा
 प्रस्थितं वीरं शालस्कंधोरुमर्जुनं ॥ २३ ॥ मनां स्यादाय सर्वेषां कृष्णावचनमब्रवीत् ॥ कृष्णोवाच यत्तेकुंती महाबाहो जातस्यैच्छद्वनं जय ॥ २४ ॥ तत्ते
 स्तु सर्वं कौतेय यथा च स्वयमिच्छसि ॥ मास्माकं क्षत्रियकुले जन्म कश्चिद्वानुयात् ॥ २५ ॥ ब्राह्मणेभ्यो न मोनित्यं येषां भैक्ष्येण जीविका ॥ इदं मे परमदुःखं यः स
 पापः सुयोधनः ॥ २६ ॥ दृष्ट्वा मां गौरिति प्राह हसनराज संसदि ॥ तस्माद्दुःखादिदं दुःखं गरीय इति मे मतिः ॥ २७ ॥ यत्तत्प रिषदो मध्ये बद्धयुक्तमभाषत ॥ नूनं ते
 भ्रातरः सर्वे त्वत्कथाभिः प्रजागरे ॥ २८ ॥ रंस्यंते वीरकर्माणि कथयंतः पुनः पुनः ॥ नैव नः पार्थ भोगेषु न धनं नो तज्जीविते ॥ २९ ॥
 मलंते तव ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ गौरिति बद्धपुरुषभोग्येत्युपहासः ॥ ३४ ॥ अभाषत शत्रुः यत्तस्माद्दुःखात् इदं त्वद्वियोगजमिति पूर्वेषु संबन्धः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥